

Liturgie voor zondag 8 oktober om 16.30 uur.

Ds. R. Sietsma

Welkom en mededelingen

Votum en groet van God

Zingen: Opwekking 7

Heer, God, U loven wij.
Heer, U belijden wij.
Vader in eeuwigheid,
zingt 't gans heelal uw naam.
Aarde en hemel, Heer,
zingen uwe naam ter eer,
heel uw schepping door,
eeuwig met 't engelenkoor:

Heilig, heilig, heilig is onze God,
de Heer Ze-ebaoth.

Hemel en aarde
zijn van uw grootheid vol.
Hemel en aarde
zijn van uw grootheid vol.
Halleluja, halleluja,
halleluja, halleluja.
Amen.

Gebed

Lezen: PSALM 78: 1 – 20, 67 – 69

¹ Luister, mijn volk, naar wat ik leer,
hoor de woorden uit mijn mond.

² Ik open mijn mond voor een wijze les,
spreek uit wat sinds lang verborgen is.

³ Wij hebben het gehoord, wij weten het,
onze ouders hebben het ons verteld.

⁴ Wij willen het onze kinderen niet onthouden,
wij zullen aan het komend geslacht vertellen
van de roemrijke, krachtige daden van de HEER,
van de wonderen die Hij heeft gedaan.

⁵ Hij stelde een richtlijn vast voor Jakob
en kondigde in Israël een wet af.
Onze voorouders gaf Hij de opdracht
die aan hun kinderen te leren.

⁶ Zo zou het volgende geslacht ervan weten,
en zij die nog geboren moesten worden
zouden het weer aan hun kinderen vertellen.

⁷ Dan zouden zij op God vertrouwen,
Gods grote daden niet vergeten
en zich richten naar zijn geboden.

⁸ Dan zouden zij niet worden als hun voorouders,
een onwillig en opstandig geslacht,
onstandvastig van hart en geest,
een geslacht dat God ontrouw was.

⁹ De mannen van Efraïm,
bewapend met pijl en boog,
trokken zich terug op de dag van de strijd.

¹⁰ Zij hielden zich niet aan het verbond met God
en weigerden te leven naar zijn wet.

¹¹ Zij vergaten zijn grote daden,
de wonderen die Hij had getoond.

¹² In het land Egypte, in de vlakte van Soan,
zagen hun voorouders hoe Hij een wonder verrichtte:

¹³ Hij spleet de zee en voerde hen erdoor,
als een dam hield Hij het water tegen.

¹⁴ Hij leidde hen met een wolk overdag,
in de nacht met een lichtend vuur.

¹⁵ Hij spleet de rotsen in de woestijn
en leste hun dorst met een watervloed,

¹⁶ uit gesteente vloeiden beken,
in stromen stortte water neer.

¹⁷ Maar zij bleven tegen Hem zondigen,
de Allerhoogste tergen in de woestenij.

¹⁸ Met opzet daagden zij God uit
en riepen om eten zo veel als ze wilden.

¹⁹ Zij beledigden God
en zeiden: 'Zou God in staat zijn
een tafel te dekken in de woestijn?

²⁰ Toen Hij op de rots sloeg,
vloeide er water,
stroomden er beken –
maar zou Hij zijn volk ook
brood en vlees kunnen geven?'

⁶⁷ Hij verwierp de tent die bij Jozef stond,
de stam Efraïm koos Hij niet,
⁶⁸ nee, de stam Juda koos Hij,
de Sionsberg heeft Hij lief.
⁶⁹ Hij bouwde zijn heiligdom, hoog als de hemel,
en zette het vast als de aarde, voor eeuwig.

Zingen: Lb 723

1

Waar God de Heer zijn schreden zet
daar wordt de mens, van dwang
gered,
weer in het licht geheven.
Als 's Heren woord weerklinkt met
macht
wordt aan het volk dat Hem verwacht
de ware troost gegeven.
Zijn Geest weerstaat de valse schijn
en schrijft in harten het geheim
van 's Vaders grote daden.
Zo leven wij om Christus' wil
te allen tijd gerust en stil

alleen van zijn genade.

2

O Heer, uw onweerstaanbaar woord
drijft rusteloos de eeuwen voort
dat mensen ook verzinnen.
En waar de weg onvindbaar scheen
mochten wij door geloof alleen
de tocht opnieuw beginnen.
Gij hebt de vaders bevrijd
en uit het diensthuis uitgeleid
naar 't land van melk en honing.
Hervorm, herschep ook ons geslacht,
opdat het door de wereldnacht
de weg vindt naar uw woning.

Preek: Thema: Nog één rivier

Luister- of meezinglied: Mattijn Buwalda: Nog één rivier

Wij zijn een volk met een bestemming
Maar al jaren onderweg
We begonnen ooit als slaven
En toen kwam God en deed ons recht

De bevrijding was spektakel
Na tien plagen pas groen licht
Onze voeten in de zandzee
En de zon in ons gezicht

Nog één rivier,
Nog één rivier,
Nog één rivier
En dan zijn we thuis

En toen we bij de oever kwamen
Wachtte ons geen groot onthaal
We dachten net; we zijn er bijna
Maar God zei: Nog niet helemaal

Dus wij weer terug die woestijn in
Om te sterven in het zand
En om kinderen te krijgen
Kind'ren voor de overkant

Nog één rivier,
Nog één rivier,
Nog één rivier
En dan zijn we thuis

Veertig jaar moesten we lopen
'T was een levenslange tocht
Onze straf voor alle ruzie, die
We met God hadden gezocht

En toen alles terugbetaald was
Ging het water aan de kant
Was er tijd om thuis te komen
In het onbekende land

Ik ben een man met een bestemming
En al jaren onderweg
Om me heen lopen de mensen
Aan wie ik mij heb gehecht

Mijn woestijn kent stroken asfalt
Neonlichten en vertier
Kijk ons leven of we God zijn
Tot we staan voor de rivier

Want elke stap die brengt ons dichter
Bij de grote oversteek
Iedereen gaat als het tijd is
Iedereen moet hier doorheen

Dankgebed

Credo/Belijden: GK 175B

Ik geloof in God de Vader,
de Almachtige, Schepper des hemels
en der aarde.
En in Jezus Christus,
zijnen eniggeboren Zoon, onze Here;
die ontvangen is van de Heilige Geest,
geboren uit de maagd Maria;
die geleden heeft onder Pontius Pilatus,
is gekruisigd, gestorven en begraven,
nedergedaald ter helle;
ten derden dage wederom opgestaan
van de doden;

En bij elk afscheid op de oever
Loop ik met wie blijven terug
Met de tranen in mijn ogen
Maar de hoop steeds in mijn rug
Want ik weet

Nog één rivier,
Nog één rivier,
Nog één rivier
En dan zijn we thuis
Dan ben ik thuis

Nog één rivier,
Nog één rivier,
Nog één rivier
En dan zijn we thuis
Dan ben ik thuis

Nog één rivier,
Nog één rivier,
Nog één rivier
En dan zijn we thuis
Dan ben ik thuis

opgevaren ten hemel,
zittende ter rechterhand Gods,
des almachtigen Vaders;
vanwaar Hij komen zal om te oordelen
de levenden en de doden.
Ik geloof in de Heilige Geest.
Ik geloof ene heilige, algemene,
christelijke kerk,
de gemeenschap der heiligen;
vergeving der zonden;
wederopstanding des vlezes;
en een eeuwig leven.
Amen, amen, amen.

Slotlied: GK 228

Jezus leeft in eeuwigheid.
Zijn sjaloom wordt werkelijkheid.
Alle dingen maakt Hij nieuw.
Hij is de Heer van mijn leven.

Jezus komt in heerlijkheid.
Zijn sjaloom wordt werkelijkheid.
Alle dingen maakt Hij nieuw.
Hij is de Heer van mijn leven.

1
Straks als er een nieuwe dag begint,
en het licht het van het duister wint,
mag ik bij Hem binnen gaan,
voor zijn troon gaan staan,
hef ik daar mijn loflied aan:

2
Straks wanneer de grote dag begint,
en het licht voor altijd overwint,
zal de hemel opengaan,
komt de Heer er aan,
heffen wij dit loflied aan:

Jezus komt in heerlijkheid.
Zijn sjaloom wordt wereldwijd.
Alle dingen maakt Hij nieuw.
Hij is de Heer van ons leven.

Zegen